

VAS MEGYEI BÍRÓSÁG SZOMBATHELY	
Érkezett:	2011 DEC. 09
Pédány:	Mell:.....db
Az ügyirat száma:	17.P.20.616/2010 76

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Forstóber Gábor ügyvéd (9700 Szombathely, Thököly u.44. I/2.) által képviselt **Vas Megyei Savaria Sporthorgász Egyesület** (9700 Szombathely, Petőfi S. u. 41-43.) **felperesnek** a dr. Fejesné dr. Márton Zsuzsanna ügyvéd (9700 Szombathely, Szerb A.u.1.) által képviselt **Sporthorgász Egyesületek Vas Megyei Szövetsége** (9795 Vaskeresztes, 165/4.hrsz.) **alperes** ellen, közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2011. február 14. napján meghozott 17.P.20.616/2010/22. sorszám alatti ítélete ellen a felperes 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

Ítéletet :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és az alperes 2010. május 29. napján megtartott küldöttgyűlésén meghozott K-12/2010., K-13/2010., és K-14/2010.számú határozatokat megsemmisíti.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének perköltségekre vonatkozó rendelkezéseit mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000,- (Háromszázezer) Ft+Áfa első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára az illetékes adóhatóság külön felhívására – a felhívásban jelzett időben és módon – 27.000,- (Huszonhétezer) Ft elsőfokú és 36.000,- (Harminchatezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az alperes a saját költségeit maga viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes kereseti kérelmében az alperes 2010. május 29. napján megtartott rendkívüli küldöttgyűlésén meghozott K-10/2010., K-11/2010, K-12/2010., K-13/2010., valamint a K-14/2010. számú – törvénysértő - határozatok megsemmisítését, továbbá a 11-14/2010. számú határozatok végrehajtásának felfüggesztését kérte.

A Vas Megyei Bíróság a 17. P.20.616/2010/5. sorszám alatti végzésével a K-11, 12, 13 és 14/2010. számú közgyűlési határozatok végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggesztette. Ezen határozat a Győri Ítéltábla Pkf.III.25.906/2010/4 számú végzésével 2010. október 20. napján emelkedett jogerőre.

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében az alperes 2010. május 29. napján megtartott küldöttgyűlésének K-10/2010 és K-11/2010. számú határozatait megsemmisítette, egyebekben a keresetet elutasította és a feleket részperköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a K-10/2010 és K-11/2010. számú határozatok megsemmisítését eljárási szabálytalanság indokolta.

Megállapította, hogy a K-12/2010, K-13/2010, és K-14/2010. számú határozatok tekintetében a felperes alaki, eljárásjogi jogszabálysértésre nem hivatkozott, ezért a bíróságnak a felperes kereseti kérelmének tartalma alapján a hivatkozott anyagi jogszabálysértést – az egyesülési jogról szóló törvénybe, az alapszabályba, az esetleges fegyelmi szabályzat tartalmába ütközést - kellett vizsgálnia.

Az e körben lefolytatott bizonyítási eljárás és a bizonyítékok értékelése alapján a felperes által támadott K-12/2010.számú határozat indokolásában a kizárás indokaként megjelölt cselekményeket, mulasztásokat – nevezetesen: hogy a felperes az alperes különböző szervei által hozott határozatokat többszöri felszólítás ellenére nem teljesítette, ezáltal súlyosan veszélyeztette a szövetség célját, feladatainak ellátását, valamint sértette jó hírnevét - vizsgálva megállapította, hogy a jegyértékesítési együttműködés a 2010. március 31-i I-10/2010 számú intézőbizottsági határozat tiltása ellenére továbbra is fennáll, a Fish-Farm Horgászegyesület megalapításával pedig az alperesi szövetség tagegyesületeinél tagvesztés következett be. A felperes az I-10/2010 számú intézőbizottsági határozatnak ugyan formálisan eleget tett, azonban e teljesítés a határozat tartalmának nem felelt meg.

A megyei bíróság megállapította, hogy a felperes a korábban keresettel nem támadott alperesi határozatok teljesítéséhez kötve volt, azonban a határozatokat részben nem teljesítette.

Az alapszabály 4.§ 8. pontja szerint a tagot a küldöttgyűlés a szövetségből kizárhatja, ha a tag veszélyezteti a szövetség céljainak megvalósítását, azaz a tagok érdekvédelmét, érdekképviselését stb.

A megyei bíróság álláspontja szerint megállapítható volt, hogy a kizáró határozatban foglalt indokok részben valóságosak. A Fish-Farm Horgászegyesület megalapításával az alperesi szövetség tagegyesületeinél tagvesztés következett be, melyet a felperes sem vitatott. A szövetség érdeke pedig az volt, hogy tagszövetségei – megfelelő számú tagsággal – megmaradjanak.

Ez e körben hozott korábbi alperesi határozatokat a felperes keresettel nem támadta meg, ezért az azokban foglaltakat a tagegyesület felperesnek kötelessége volt megtartani.

E korábbi határozatok (FB-3/2010., I-10/2010, és a K-9/2010.sz.) alapján a felperes a közzétételi kötelezettségének csak formálisan tett eleget, tartalmát tekintve azonban nem teljesítette azt.

Nem teljesítette azon határozatokat sem, melyek a szövetséggel való kapcsolat normalizálására hívták fel a felperest.

A felperes és a Fish-Farm Egyesület között a jegyek árusítására vonatkozó közös együttműködés veszélyeztette az alperes céljainak megvalósítását, mert az a tagegyesületek között konfliktust eredményezett.

Egyebekben (ifjúsági jegyek és munkamegváltás tekintetében) nem találta megállapíthatónak a felperesi jogsértést.

Tekintettel arra, hogy az alperes alapszabálya a szövetség céljainak megvalósítása veszélyeztetettsége esetén teszi lehetővé a tag kizárását, megállapította, hogy a jegyek árusítására vonatkozó közös együttműködés veszélyezteti a szövetség céljainak megvalósítását, mert alkalmas volt arra, hogy a szombathelyi tagegyesületeknél a taglétszám csökkenéséhez vezessen.

Erre tekintettel a K-12/2010 számú határozat megsemmisítése iránti keresetet elutasította.

Kifejtette, hogy mivel a felperes a K-13/2010 és K-14/2010. számú határozatok megsemmisítése tekintetében a K-12/2010 számú határozattól független indokot nem hozott fel, ezért önálló hivatkozás hiányában a kereseti kérelmet ezen határozatok tekintetében is elutasította.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a K-12/2010. számú, valamint az ehhez járulékos jelleggel kapcsolódó K-13/2010, és K-14/2010. számú határozatok megsemmisítését is kérte.

Álláspontja szerint a megyei bíróság a részben téves tényállás alapján túlnyomórészt téves jogi következtetést vont le.

A fellebbezés tartalma alapján az ítélet elutasító rendelkezéseit és indokait az alábbiak szerint támadta:

Hivatkozott az alapszabály 8.§ és 10.§ 7. pontja alapján a 2010. május 15-i I-11/2010 számú intéző bizottsági, valamint a 2010. május 29-i K-12/2010 számú küldöttgyűlési határozatok meghozatalára vonatkozó olyan eljárásjogi szabálysértésekre (fell.5.old.),

melyek értelmében önmagában indokolt a törvénysértő határozat hatályon kívül helyezése, azok érdemi vizsgálata nélkül.

Előadta, hogy a K-12/2010 számú határozat azért is alapszabály ellenes, mert a május 29-i K-10 és K-11/2010 sz. közgyűlési határozatok a korábbi közgyűlési határozatokat (K-3 és K-9/2010.) visszamenőleges hatállyal pontosították. A pontosított közgyűlési határozatok végrehajtására felhívás nem történt annak ellenére sem, hogy az alapszabály értelmében e kötelezettség teljesítésére felszólítást kell küldeni.

Álláspontja szerint tévedett a megyei bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a korábban általa nem támadott (FB, IB, KGy.) határozatoknak eleget kellett volna tennie. Véleménye szerint a jogellenes határozatoknak nem kell eleget tenni.

Ismételten kifejtette, hogy az egyesület nem vétett a szövetség alapszabálya ellen, és a terhére rótt cselekményekkel nem veszélyeztette a szövetség alapszabályában foglalt célkitűzéseket sem. E kérdéskörben részletesen utalt az alapszabály tartalmára, a szövetség céljaira, közhasznú tevékenységére.

Kiemelte, hogy az alapszabály 4.§ 9. pontja szerint a jegyértékesítéssel kapcsolatos IB határozattól való eltérés jogkövetkezménye kizárólag a jegybizományosi értékesítés visszavonásával járhat, kizárást azonban nem alapozhat meg.

Alapszabályba ütközik az alperes minden olyan határozata, mely a tagegyesületek más egyesületekkel való együttműködését tiltja. A közhasznúsági jogállás folytán a szövetség a korábbi együttműködést tiltó határozatait visszavonta, illetőleg pontosította.

A felperes eleget tett az általa vállalt közzétételi kötelezettségének. A bíróság erre vonatkozó álláspontja, miszerint csak formális teljesítés történt, és a hirdetés a határozat tartalmának nem felelt meg, téves. A bíróság a hirdetés tartalmát, mely egyebekben valós tartalmat közöl - nem értékelheti.

A kizárási indokként szereplő „viszony-normalizálás” hiánya, valamint a vezetők közötti nézetkülönbségek nem vezethetnek kizáráshoz. Ilyen kizárási okot az alapszabály nem tartalmaz. Ugyanakkor ezen okok nem valósítják meg a szövetség célkitűzéseinek veszélyeztetését sem.

Ismételten kiemelte, hogy a felperesnek, mint szervezetnek az Elektromos Sporthorgász Egyesület szakadásához, és ezáltal a taglétszámok átalakulásához, - egyes egyesületeknél csökkenéséhez – semmi köze nem volt. Ezáltal nem sérthette sem más egyesületek, sem a szövetség céljait. A felperes együttműködése a Fish-Farm Egyesülettel csak a szövetség hasznára vált, hiszen a kettős tagsággal a felperesi taglétszám keretében az elpártolt tagok egy részét vissza lehetett hozni a szövetséghez.

Tekintettel arra, hogy valamennyi támadott határozat tartalmilag szorosan összefügg a K-12/2010 számú kizárást tartalmazó határozattal, így azok megsemmisítése is indokolt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Korábbi előadásaival egyezően kifejtette, hogy a kizárást a felperesi tevékenység (a Fish-Farm Egyesülettel folytatott jegyértékesítési együttműködés) folytán bekövetkezett

tagegyesületi létszámcsökkenés, valamint a kétséget kizáróan megállapítható szövetséggellenes magatartás, illetőleg az ezen tárgykörben hozott alperesi határozatok végre nem hajtása indokolta.

A szövetség jegyeinek értékesítésében megvalósuló együttműködés eredményeként a szövetséget statisztikai adatokkal bizonyíthatóan kár érte, melyet a felperesi egyesület taglétszám csökkenése is bizonyít.

Határozatait a felperes – bár nyilatkozott azok tudomásul vételéről – nem hajtotta végre, a közlemény közzétételére kötelező határozatnak is csak formálisan tett eleget, ezért került sor a szövetségből való kizárására.

Kifejtette, hogy az Etv. 9.§ c) pontja alapján a tagok kötelesek betartani és betartatni a belső szabályzataikat, különösen a szervezet alapszabályának rendelkezéseit az abban foglalt céloknak megfelelően, azok megvalósulása érdekében kötelesek eljárni. Kötelesek továbbá a társadalmi szervezet szervei által meghozott határozatok betartására és teljesítésére. A véleménynyilvánítás szabadsága nem járhat a szövetség, a tisztségviselők lejáratásával, sértegetésével, velük szemben alaptalan rágalmak terjesztésével.

A felperes nem bizonyította a határozatok jogellenességét.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a megyei bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az elutasítással érintett körben a tényállásból levont jogi következtetése téves.

Az ítéltábla a fellebbezés tartalma alapján az alábbiakat állapította meg.

A Pp. 235.§ szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. A felperes a támadott határozatokat az elsőfokú eljárás során a fellebbezésben foglalt eljárásjogi szabálysértésekre való hivatkozással – az alapszabály ismeretében - nem támadta, ezért a felülbírálat során ezen hivatkozások már érdemben nem vizsgálhatók.

Ugyanezen okból nem vizsgálható a felperes azon hivatkozása sem, hogy a 2010. május 29. napján visszamenőlegesen pontosított határozatok végrehajtására határidőt, felszólítást nem kapott.

Mint azt a megyei bíróság is helyesen kifejtette, anyagi jogszabálysértés a jogszabályok megsértése, valamint annak minősül az alapszabály, esetlegesen a fegyelmi (belső) szabályzat megsértése is. Erre figyelemmel vizsgálta azt, hogy a felperes kizárása tárgyában hozott határozat megfelel-e az alapszabály rendelkezéseinek, belső szabályzatainak.

Az alapszabályban és Intéző Bizottság működési szabályzatában foglalt tartalom alapján kellett tehát megítélni azt az elsőfokú eljárás során is előadott felperesi hivatkozást, mely szerint „jogellenes határozatoknak” nem kellett eleget tennie, annak ellenére sem, hogy azokat korábban keresettel nem támadta meg.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvényben (Etv.) foglalt önkormányzatiság elve alapján a társadalmi szervezet – a törvényi kötelező előírásokon túl - maga határozza meg alapszabálya kereteit.

Az Etv. 6.§ (1) bekezdése értelmében az alperes a saját maga alkotta alapszabályban foglaltakhoz kötve van, ugyanakkor az Etv. 9.§ c) pontja értelmében a tag csak az alapszabályban (belső szabályzatban) foglalt kötelezettségeket köteles teljesíteni.

A kialakult bírói gyakorlat szerint az alapszabályban az Etv. szabályaiba nem ütköző magatartások hiányos, érthetetlen megjelölése, a fegyelmi stb. büntetések szabályozásának hiánya, vagy azok ellentmondásos meghatározása, illetőleg végrehajthatatlan szabályok alkotása nem tilos, nem ütközik jogszabályba. Az ekként meghatározott szabályok legfeljebb alkalmatlanok a célzott joghatás kiváltására. Az ilyen hiányos alapszabályi rendelkezések alapján hozott határozatok keresettel támadhatóak.

A megyei bíróság álláspontja helytálló volt abban a tekintetben, hogy a korábbi – keresettel nem támadott - határozatok jogellenes volta a jelen eljárásban már nem vizsgálható.

Vizsgálni kellett azonban azt, hogy a K-12/2010. számú kizárást kimondó határozat indokai helytállóak-e, megfelelnek-e az alapszabály (belső szabályzat) rendelkezéseinek.

A határozat indokolása szerint a kizárásra azon indokkal került sor, hogy :
a felperes nem tett eleget azon kötelezettségének, melyeket az alperes korábbi (FB., IB., és Kgy.) határozataiban számára előírt, annak ellenére sem, hogy közleményében kijelentette, hogy azokat elfogadja, megvalósítja. Ezzel a magatartásával súlyosan veszélyezteti a Szövetség alapszabályának 2.§ szerinti céljait és 3.§-ában foglalt feladatainak ellátását, valamint jó hírnevét. Ezért az alapszabály 4.§ 8. pontja értelmében kizárja tagjai sorából.

E határozati tartalom elemeit értelmezve vizsgálni kellett azt, hogy a tagszervezetnek kötelessége volt-e és miként a szövetség bármely szerve határozatának végrehajtása, illetőleg a határozatok végrehajtásának hiánya minősíthető-e olyan magatartásnak, mely súlyosan veszélyezteti a Szövetség alapszabályban meghatározott céljait.

Az alapszabály 4.§ 5.pontja szerint a tag kötelezettsége az alapszabály megtartása, a tagdíj megfizetése, a Szövetség célkitűzéseinek megvalósítása érdekében vállalt kötelezettségeinek teljesítése.

A 8. pont szerint a tag kizárására csak abban az esetben kerülhet sor, ha ismételt felszólítás ellenére nem teljesíti az alapszabályban megállapított kötelezettségeit, vagy veszélyezteti a Szövetség céljainak megvalósítását.

Ennek tükrében a rendelkezésre álló iratanyagból megállapítható, hogy az alapszabály (belső szabályzat) - a 4.§ 3. és 9. pontok kivételével - nem tartalmaz a Szövetség javára a tagegyesületek önálló döntési jogkörét korlátozó feladat-és hatásköri

szabályozást, nem utal a szövetség szervei által hozható határozatok tárgyára, végrehajtására, továbbá a végre nem hajtott határozatok jogkövetkezményeire.

A tagegyesületek szakmai tevékenységének korlátozása (4.§ 3.pont) csak az IB. hatáskörébe utalt tagdíj- és területi engedély árának megállapítására korlátozódik. Nem tartalmaz olyan kötelezettséget, mely a felperest az alperes bármely szerve által hozott „határozatának” végrehajtására kötelezné.

A tagszervezet részéről a jegyértékesítéssel kapcsolatos IB határozattól való eltérés ugyanakkor csak a jegybizományosi jogosultság visszavonását vonhatja maga után.

A tagegyesület a Szövetség céljainak megvalósítása érdekében kötelezettségeket vállalhat (4.§ 5/c.pont).

Ezen egyedi kötelezettség vállalás alatt azonban az ítéltábla álláspontja szerint nem valamely határozat, vagy ajánlás végrehajtásának vállalását kell érteni, hanem az alapszabályban meghatározott szakmai célok (2.§) és feladatok (3.§) konkrét ellátását, az abban való részvételt.

A Szövetség és a tagszervezet között kialakult esetleges jogvita során tett „vállalás” – jelen esetben a közlemény tartalma szerint a határozatok elfogadására tett nyilatkozat – nem tekinthető ilyen vállalásnak.

Az alapszabály szerint az alperes közhasznú céljai és feladatai között – az egyéb horgászati-szakmai célok mellett – a tagegyesületek érdekképviselője, érdekvédője (3.§ 2/a.pont), részükre szaktanácsadás nyújtása szervezeti, gazdasági, pénzügyi kérdésekben (b.pont), illetőleg a tagegyesületek egymás közti, megyék stb. egyesületek közti együttműködésének kezdeményező segítése (h.pont) szerepel.

E közhasznú célok tartalma alapján a Szövetség döntési jogkört nem gyakorol a tagegyesületek közötti, illetőleg a tagegyesület és a Szövetség között felmerülő vitás kérdések rendezésére. Az alapszabály ilyen előírást, hatáskört nem tartalmaz.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes kizárásának jogalapjaként megjelölt egyik elem (a határozatok végre nem hajtása) az alapszabályban megállapított jogszabályi (anyagilag jogi) kötelezettséget nem sértett, ezáltal a Szövetség érdekeit sem veszélyeztethette.

Az ítéltábla álláspontja szerint tévedett a megyei bíróság, amikor a tényállásból azt a következtetést vonta le, hogy a felperes a Szövetségen kívüli egyesülettel a jegyek árusítására vonatkozó közös együttműködéssel, valamint a szövetséggel való kapcsolat normalizálására törekvés hiányával veszélyeztette az alperes céljainak – közhasznú tevékenységének – megvalósítását, mert e tevékenység alkalmas volt arra, hogy a szombathelyi tagegyesületeknél a létszám csökkenjen.

Az ítéltábla álláspontja szerint megállapítható, hogy a Szövetség tagegyesületeinek száma nem csökkent. Az egyes szombathelyi tagegyesületeknél történt létszámcsökkenést pedig (felperesnél is) nem a kifogásolt felperesi együttműködési

tevékenység okozta, hanem a tőle független - és az azt időben is megelőző - Elektromos Sporthorgász Egyesület tagsági szakadása (ítélet 15.old. utolsó két bekezdés).

Az egyesületi tagság létesítése/fenntartása a tag személyes joga.

Aki egy egyesületből ki kíván lépni, és más egyesület szolgáltatását kívánja igénybe venni, az ezt a döntést akkor is meghozza, ha a különböző érdekeltségű egyesületek más-más helyszínen tevékenykednek, és adnak különféle kedvezményeket. Tiltó alapszabályi rendelkezés hiányában a közös székhely, telephely stb. helyszín igénybe vétele nem jogszabálysértő.

Az egyesületi taglétszám esetleges csökkenése miatt az egyes egyesületek között keletkező érdekellentétek, viták tekintetében a Szövetség feladata kizárólag az együttműködés kezdeményező segítésére terjed ki. Érdekképviselőt ebben a kérdésben az egyik tag oldalán nem láthat el, mert az sértené a tagi jogok demokratikus egyenlőségét.

A kizárási indokként felhozott jegyárusítás/terjesztés közös helyszíne és a kifogásolt együttműködési kapcsolat fenntartása életszerűen a felperes álláspontját támasztja alá. A szövetségen kívüli egyesülettel közös helyszínen történő szolgáltatást egyrészt az alapszabály nem tiltja, másrészt a felperes a helyszínen – a kettős tagság ajánlásával - pontosan a szövetségi területi jegyeket megvásároló személyek körét bővítette, azaz a Szövetség gazdasági érdekeit szolgálta. Ennek hiányában a korábban kivált tagok szövetségi jegyet nem vásároltak volna. (Izd. 6. sorsz. alperesi beadvány a jegyértékesítés).

A Szövetség közcélú tevékenységeire figyelemmel (3.§ 2/i.pont) e tevékenység nem is lehet ellentétes a Szövetség érdekeivel, azt nem sérti.

A felperesi egyesület és az alperesi szövetség vezetői közötti személyi viszony normalizálásának esetleges hiánya az alapszabály szerint nem nevesített kizárási ok. A nézetkülönbség és véleménynyilvánítás szabadságát sem törvény, sem az alapszabály nem zárja ki.

Az alperes által az iratanyagok szerint folyamatosan kifogásolt magatartások, állítások, nyilatkozatok kizárólag személyiségi jogi jellegűek, a Szövetség céljait egyesületi jogi szempontból nem veszélyeztethetik, ezért nem szolgálhatnak a szövetségből való kizárási indokként sem.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a K-12/2010 számú küldöttgyűlési határozatot, mint alapszabályba ütköző, illetőleg abban nem szabályozott indokokra alapított jogellenes határozatot megsemmisítette.

A K-13/2010 és K-14/2010 számú határozatok a kizárást kimondó, megsemmisített K-12/2010. számú határozattal szoros tartalmi kapcsolatban állnak, átmeneti rendelkezéseket tartalmaznak. Ezen okból e határozatok megsemmisítése ugyancsak indokolt.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a Vas Megyei Bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését megváltozatta és a kereseti kérelemben foglalt – a fellebbezéssel nem érintett - további valamennyi határozatot megsemmisítette.

A felperes fellebbezése eredményes volt, az alperes 100%-os mértékben elvesztett lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperesnek az első- és másodfokú eljárás során keletkezett költségeit. A perköltség összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (3) és (5),(6) bekezdései szerint összesen 300.000,-Ft +Áfa első- és másodfokú ügyvédi munkadíjban állapította meg, továbbá kötelezte az alperest a felperes teljes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt első és másodfokú eljárási illeték megfizetésére.

Győr, 2011. november 8. napján

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Világi Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelesül:

Kiadó

